

J.L.F. de Meyere

Amsterdam, 3 Augustus 1890 - Hilversum, 12 Juli 1952

Jacob Louis Frederik de Meyere was in hart en nieren Amsterdams koopman. Trots op hetgeen de koopmansstand de eeuwen door in zijn goede vaderstad had gewrocht, zette hij zijn ganse leven in voor de bestending van de beste tradities van het koopmanschap. Hij was onkreukbaar, intelligent, had een scherp commercieel inzicht en een ondefinieerbare koopmans-intuïtie. Kortom hij verenigde in zich die combinatie van eigenschappen die iemand tot een persoonlijkheid stempelen. Zijn waardering voor het verleden spruit voort uit een grote liefde voor de historie van zijn stad en land. Zijn kennis van de geschiedenis van ons vaderland, van het Vorstenhuis en zijn bindingen met andere Europese hoven, was schier onbegrensd. Een stalen geheugen bewees hem daarbij onschatbare diensten. Zijn karaktervastheid bracht mee dat hij dikwijls streng en onverbiddelijk kon zijn, dat hij met een zekere uiterlijke stroefheid tegenover vele medemensen stond. En toch was hij een zeer gevoelig mens. Wie hem het woord heeft horen voeren kon daarin vaak een zeer gevoelige toon beluisteren. Zijn redevoeringen waren altijd zeer verzorgd, hij had de gave de gedachten die in hem leefden gemakkelijk en duidelijk onder woorden te brengen. De Meyere was voorbestemd om de door zijn vader in de tachtiger jaren gestichte goederenhandel in overzeese producten voort te zetten. Om zich voor deze taak voor te bereiden bezocht hij, na de beëindiging van zijn schooljaren op de eerste vijfjarige [HBS?] aan de Keizersgracht, Engeland en Frankrijk en keerde terug toen hij de talen in woord en geschrift beheerste. Daarnaast bekwaamde hij zich in boekhouden. Zijn geest was echter te levendig om later voldoening te vinden in louter administratieve werkzaamheden.

Juist in de tijd dat hij zich actief met de zaken ging bezighouden, meldde zich de Afrikaanse Goudkust als nieuw productieland van cacao's. De ontwikkeling van deze cultuur in de Goudkust en Kameroen was in de jaren van 1900 tot 1920 uitermate spectaculair en de jonge De Meyere zag onmiddellijk de grote mogelijkheden die voor de Europese handel in de aanvoer en distributie van dit artikel scholen. Zijn inzicht bleek juist, temeer daar men na de oorlog van 1914-1918 tot de conclusie was gekomen dat het artikel chocolade door zijn grote voedingswaarde niet slechts een luxe genotmiddel was. Zo lukte het De Meyere zijn zaken steeds uit te breiden en daaraan een hechte basis te geven. Moeilijk was het voor hem zich aan te passen aan de wijzigingen die zich allengs in het handelsverkeer voltrokken. Een figuur als hij was wars van het verlaten van de vrijhandelstraditie. In de steeds voller en gecompliceerd wordende maatschappij miste hij de ruimte voor vrije verantwoordelijkheid. Hij verzette zich tegen het onderworpen raken van het persoonlijke aan onpersoonlijke machten. Niet te verwonderen valt het dat hij actief deelnam aan het politieke leven van ons land en dat hij waar mogelijk opkwam voor de liberale beginselen.

Al spoedig werd hij hier erkend als iemand geboren om leiding te geven. Daar hij van nature resoluut en besluitvaardig was schonk op den duur het vele vergaderen en het voortdurend schipperen hem geen voldoening. Bovendien eisten zijn zaken hem steeds meer op. In zijn eigen branche was zijn persoon niet onopgemerkt gebleven en hij werd tot verschillende functies in de organisatie van de handel geroepen. De vrije ogenblikken die hij zich gunde werden aan sportieve ontspanning besteed. Verenigingen met charitatief doel hadden eveneens zijn aandacht. Hij had zitting in de besturen van vele Amsterdamse verenigingen (Doofstommenschool, Tehuis voor Werkende Meisjes, Vereniging voor nazorg van zenuwzieken, e.a.). Voor zijn sportieve ontspanning koos hij het cricketspel, waaraan hij bijzonder was gehecht. Dit spel met zijn mogelijkheden van uiterste spanning en climax na uren van haast lethargische rust trok hem bijzonder aan. De vormende krachten zo eigen aan dit typisch engelse spel, vonden bij hem weerklank. Jarenlang was hij ook organisatorisch een der prominenten van de kleine schare die in Nederland deze sport beoefenen. In 1951 openbaarde zich bij De Meyere een hartkwaal waaraan hij

ons nog onverwacht een jaar later ontviel. De Amsterdamse koopmansstand verloor in hem een man die herinneringen oproep aan die krachtige regenten-figuren die in vroeger tijd de hoofdstad haar glans en glorie verleenden.

D. Kappelle

Bron: *Economisch Historisch Jaarboek* 27 (1958) 196-197.